

Перший сніг (скорочено)

Василь Герасим'юк

Притишив кров. Притишив крок.

І вищі стали гори.

Йде перший сніг,

немов пророк,

в якого серце хворе.

Як важко дихати йому!

Як свіжо доокола!

Ступає у порожню тьму

нога різблена, гола.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Поетична картина першого снігу викликає у поета зовсім інші, незвичні для нас асоціації. Він йому здається пророком, який важко, ніби хворий, ступає. Різблені сніжинки уявляються йому ногою різбленою, голою. Очевидно, це співзвучно настроєві автора, який бачить у першому снігові щось символічне, пророче, незвичайне.